

Rakastuin huumeidenkäyttäjään ja olin naiivi

Julkaistu 13.2.2017

Rakastuin huumeidenkäyttäjään ja olin naiivi. Olen kuitenkin jo kolmekymmentä joten ajattelin että pystyn häntä auttamaan eikä minulle käy mitään. Yleensähan kai nämä tarinat alkavat nuorena.

Itselläni ei ole mitään riippuvuuksia. En polta enää, joskus nuorempana poltin kun biletin. En juo tai käytä mitään lääkkeitä. Käyn töissä ja harrastan. Tosin, juon joskus harvoin alkoholia mutta tarkoitan etten juo sitä normaalia enempää tai useammin.

Sen takia oma tarinani hämmentää ja olisi mielenkiintoista kuulla onko tällainen tapahtuma kuinka yleistä.

Eli kerran uteliaisuus voitti ja päätin kokeilla amfetamiinia. Olin kai katsonut jo niin kauan suhteessa huumeiden käyttöä että kaikki mikä ennen järkytti normalisoitui. Rakkaus tekee sokeaksi myös.

Miesystäväni näytti miten amfetamiinia vedetään nenään. Se kirveli ja sanoin etten pysty! Hän sanoi että kyllä sä pystyt, anna mennä vaan. No, yritin vaikka kirveli.

Sitten totesin etten huomaa mitään vaikutusta. Kysyin pitäiskö vetää sitä suoneen. Annoin miesystäväni pistää minua. Itse katsoin muualle.

Kuvittelin että olen verikokeessa. Se ei sattunut yhtään. Päässä tuntui lämpimältä ja tuli sellainen hyvä olo. Ei kuitenkaan mikään kovin ihmeellinen.

Harrastimme seksiä. Yhtäkkiä miesystäväni sanoi että ollaan tässä kumminkin jo kaksi tuntia harrastettu. Minä sanoin että eikä olla. Ajantajuni oli mennyt. Yhtäkkiä olikin seuraava päivä. Katsoin epäuskoisena kelloa. Istuin sohvalla ja poltin ketjussa tupakkaa.

Kun selvisin siitä tripistä, olin tosi järkyttynyt ja ihmettelin miten voi olla mahdollista että annoin piikittää itseäni. Koko juttu tuntui tapahtuneen jollekin toiselle.

Sanoin että enhän mä voi olla sun tukihenkilö irti huumeista, jos itsekin vedän niitä! Hän oli siis lopettanut Subutexin ja olin hyväksynyt ajoittaisen amfetamiinin käytön. Olin tosi järkyttynyt ja myös ihmeissäni miten yhtäkkiä olin kuin eri ihminen.

Silloin kun olin vetänyt sitä nenääni, kaikki arvostelukykyäni oli mennyt ihan saman tien ja olin luullut ettei tunnu missään. Tajusin sen vanhan jutun että se olisi voinut olla jotain muuntohuumetta tai pesupulveria osaksi tai mitä tahansa. Olin vain kiitollinen etten ollut kuollut tai muuta.

Sanoin silloin etten enää ikinä tee noin. Kerroin siitä parille kaverille mutta suurin osa ei tästä tiedä ja hyvä niin.

Tästä on jo monta vuotta aikaa ja toden totta, en ole koskenut huumeisiin. Aiemmin luulin että jos kerran edes kokeilee niin heti jää koukkuun ja varsinkin jos suonensisäisesti. En tajua mikä minuun silloin meni. Halusin kai ymmärtää paremmin miesystäväni. Siinä vaiheessa olin tosi väsynyt siihen sen touhuun.

Jutusta jäi mieleen ihmetys että miten siihen kukaan voi jäädä koukkuun että ajantaju menee, valvoo pari päivää putkeen edes älymättä että niin käy ja sitten sen jälkeen on aivan väsynyt ja ahdistunut. Mitä niin ihanaa siinä amfetamiinissa voi olla että siitä on vaikeaa päästä eroon?

Pian tämän jälkeen sanoin sille miehelle että valitettavasti en voi enää auttaa häntä. En tiedä mitä hänelle kuuluu. Surin eroa tietysti vaikka lopulta olin helpottunut kun ei enää tarvinnut murehtia ja huolehtia siitä miehestä.

Mietin että koska mulla on kotoa malli että äiti hyysäsi juoppoja niin ehkä mun piti kokea se niin että hetken aikaa hyysäsin narkomaania ja se johtikin uupumiseen ja huumekekeiluun. En tiedä. Jatkoin normaalisti elämäni eikä todellakaan tee mieli päihtyä mistään.

Halusin kertoa tarinani siksi että ihmisten silmät avautuisi että joku ihan ns. tavallinenkin ihminen on voinut kokeilla kovia huumeita eikä pidä olla naiivi.

Nimimerkki:

Sunnuntaipiikittäjä

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/laheisten-tarinat/rakastuin-huumeidenkayttajaan-ja-olin-naiivi>